

de. Der bliver flere penge til velfærd år efter år efter år, og det er oven i købet et faktum, at der bliver flere ældre, så vi får brug for at bruge flere ressourcer på hele ældreområdet og sygehusområdet. Men det er også indregnet i vækstmålene. Der er taget højde for, at vi får den forskydning i danskernes alderssammensætning.

Derfor er det ikke kun sådan, at det nominelt gives flere ressourcer til velfærd. Også for den enkelte vil der være flere ressourcer til rådighed, så derfor synes jeg ikke, at det er et reelt billede at sige, at der bliver mindre velfærd, tværtimod. Hvis man er parat til at prioritere midlerne og styre forbruget af midlerne i dette land, er der råd til begge dele, og det er det, jeg synes er essensen. Det er også det, vi vil bevise med den politik, vi fører: at man både kan give en skattelettelse til de hårdtarbejdende danskere og samtidig give mere velfærd.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Vi skal passe på med direkte tale. Jeg ved godt, det har været en lang dag, men nu er det hr. Jens Peter Vernersen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må jo sige til hr. Peter Christensen, at kassedamen i Hørsholm var klogere end hr. Peter Christensen, da hun sagde i tv: De 6 kr. om dagen eller 125 kr. om måneden, jeg får i skattelettelse, kommer jeg vist selv til at betale i form af ekstra betaling for at få passet mit barn.

Det er jo netop det, folk godt ved. Der er ingenting, der kommer af ingenting. Det, der bliver flyttet over til det private forbrug, skal betales tilbage via brugerbetaling. Det skal vi i øvrigt diskutere med finansministeren i morgen, og finansministeren er jo helt enig i, at det bliver konsekvensen. Pengene skal findes på en eller anden måde.

Kl. 18.40

Jeg ved godt, det kan være tungt at få ind i hovedet, men det er den meget enkle virkelighed, der eksisterer for familien Danmark, når de får en skattelettelse af det beskudte omfang, som vi ser her. Det er også derfor, at det er noget gedigent sludder, når man siger, at vi ikke vil skattelettelser. Det viser vores oplæg. Vi vil bare gøre det på en ordentlig måde, så det bliver de andre – olien i Nordsøen – der kommer til at betale store beløb til pensioner osv., i stedet for at det bliver dem, som vi ser med det her forslag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror nu ikke, hr. Peter Christensen kan snakke sig uden om, at hvis man bruger de penge på skattelettelser, som ellers var planlagt at skulle bruges på velfærd – og det er jo tilfældet – så bliver der mindre råd til velfærd, end der ellers ville have været.

Når så hr. Peter Christensen siger, at der er penge til både det ene og det andet – han havde i sin foregående besvarelse et råd til hr. Jens Peter Vernersen om, at hr. Vernersen skulle snakke med nogle andre – så vil jeg godt sige, at jeg jo har fornøjelsen af i egenskab af kommunalpolitisk ordfører at snakke med vældig mange kommunalfolk, både Venstrefolk og Socialdemokrater og andet godtfolk. Jeg kunne egentlig godt opfordre hr. Peter Christensen til at tage en rundtur og snakke med sine partifæller ude i kommuner og amter, så han får lidt virkelighedsbelæring ind om, hvad det er, de sidder med, hvad det er, de oplever, at de sidder med.

Deres oplevelser, som det også fremgik på KL's delegeretmøde, er bestemt ikke, at der er penge nok, eller at der er penge til mere velfærd. Tværtimod er deres opfattelse, at det er nedskæringer, de er sat til af regeringen.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg bliver bedt om at kommentere nogle ting fra hr. Jens Peter Vernersen, men de er jo næsten umulige at kommentere, fordi det faktisk var forkert fra start til slut. Alt bliver rodet sammen. Så jeg tror, jeg vil vælge at svare hr. Ole Stavad.

Virkeligheden? Jamen virkeligheden med den regering, vi har siddende nu, er anderledes, end da hr. Ole Stavad var minister. Forskellen er sådan set til at få øje på. Når kommunerne gik til forhandling, og der var en ramme for, hvor meget udgifterne måtte stige, på 1 pct., så aftalte man 1 pct., og så gik man hjem i kommunerne, og så havde man en vækst på 2 pct., det dobbelte.

Det skete der ikke noget ved. Det var den tidligere regerings måde at styre finanserne på. Så er det klart, at der aldrig bliver råd til skattelettelser. Så oplever man netop kun det modsatte, som hr. Ole Stavad var arkitekt på, nemlig nye